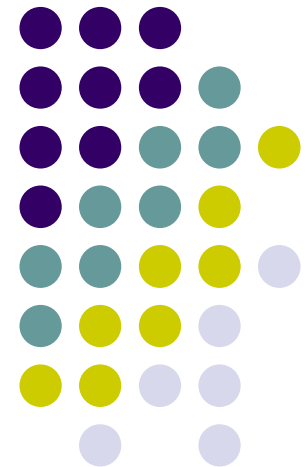

Transformacije slika

Prof. dr. sc. Sven Lončarić
<http://www.fer.hr/predmet/obrinf>

Pregled tema

- Uvod
- 1-D i 2-D linearne transformacije
- 1-D i 2-D ortogonalne transformacije
- Matrična interpretacija ortogonalnih transformacija
- Pregled poznatijih diskretnih transformacija

Uvod

- transformacije slika su važne za mnoga područja digitalne obrade slike
- transformacije slike koriste se za poboljšanje, obnavljanje, kodiranje i opis slika
- transformacije i dalje predstavljaju jedno od područja intenzivnog znanstvenog istraživanja
- linearne transformacije su pogodnije za korištenje od nelinearnih

Linearne transformacije

- ovdje nas prvenstveno zanimaju linearne transformacije
- konvencionalna defincija linearnosti transformacije:

$$T(ax+by) = aT(x)+bT(y)$$

1-D linearne transformacije

- Linearna diskretna 1-D transformacija ima formu:

$$v(k) = \sum_{n=0}^{N-1} u(n)a(k,n), \quad 0 \leq k \leq N-1$$

gdje je $a(k,n)$ jezgra transformacije

- Inverzna transformacija je dana sa:

$$u(n) = \sum_{k=0}^{N-1} v(k)b(n,k), \quad 0 \leq n \leq N-1$$

gdje je $b(n,k)$ jezgra inverzne transformacije

Alternativna notacija

- Neki autori koriste alternativnu notaciju:

$$a(k, n) = a_k(n)$$

$$b(n, k) = b_n(k)$$

što daje alternativnu formu općih jednažbi diskretne 1-D linearne transformacije:

$$v(k) = \sum_{n=0}^{N-1} u(n) a_k(n), \quad 0 \leq k \leq N-1$$

$$u(n) = \sum_{k=0}^{N-1} v(k) b_n(k), \quad 0 \leq n \leq N-1$$

2-D linearne transformacije

- 2-D transformacija slike (diskretnog niza) $u(m,n)$ dimenzija $N \times N$ je opisana parom jednažbi:

$$v(k,l) = \sum_{m=0}^{N-1} \sum_{n=0}^{N-1} a_{k,l}(m,n) u(m,n), \quad 0 \leq k, l \leq N-1$$

$$u(m,n) = \sum_{k=0}^{N-1} \sum_{l=0}^{N-1} b_{m,n}(k,l) v(k,l), \quad 0 \leq m, n \leq M-1$$

gdje su $a_{k,l}(m,n)$ i $b_{m,n}(k,l)$ jezgra transformacije i jezgra inverzne transformacije

Separabilne 2-D transformacije

- jezgra transformacije je separabilna ako vrijedi:

$$a_{k,l}(m,n) = c_k(m)d_l(n)$$

- jezgra transformacije je simetrična ako vrijedi:

$$c_k(m) = d_k(m), \quad \forall k, m$$

Primjer separabilne 2-D transformacije

- jezgra 2-D Fourierove transformacije:

$$a_{k,l}(m,n) = \frac{1}{N} \exp\left[-\frac{j2\pi(mk + nl)}{N}\right] = c_k(m)d_l(n)$$

gdje su:

$$c_k(m) = \frac{1}{\sqrt{N}} \exp\left(-\frac{j2\pi mk}{N}\right)$$
$$d_l(n) = \frac{1}{\sqrt{N}} \exp\left(-\frac{j2\pi nl}{N}\right)$$

- jezgra 2-D F.T. je također simetrična

1-D ortogonalne transformacije

- Opća forma 1-D ortogonalne transformacije je:

$$v(k) = \sum_{n=0}^{N-1} u(n)a(k,n), \quad 0 \leq k \leq N-1$$

- Inverzna transformacija je dana sa:

$$u(n) = \sum_{k=0}^{N-1} v(k)a^*(k,n), \quad 0 \leq n \leq N-1$$

gdje je kompleksna matrica transformacije $\mathbf{A}=\{a(k,n)\}$ unitarna: $\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^H$

Matrična formulacija

1-D ortogonalnih transformacija

- 1-D niz $u(n)$, $0 < n < N-1$ može se predstaviti pomoću N -dimenzionalnog vektora u
- 1-D ortogonalna transformacija se tada može prikazati kao:

$$\mathbf{v} = \mathbf{A}\mathbf{u} \Rightarrow v(k) = \sum_{n=0}^{N-1} a(k,n)u(n), \quad 0 \leq k \leq N-1$$

gdje je $\mathbf{A}=\{a(k,n)\}$ unitarna matrica: $\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^H$

Matrična formulacija inverzne 1-D ortogonalne transformacije

- Budući da je \mathbf{A} unitarna matrica $\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^H$ izraz za inverznu transformaciju se dobiva kao:

$$\mathbf{u} = \mathbf{A}^{-1} \mathbf{v} \quad \Rightarrow \quad \mathbf{u} = \mathbf{A}^H \mathbf{v}$$

$$\Rightarrow u(n) = \sum_{k=0}^{N-1} a^*(k, n) v(k), \quad 0 \leq n \leq N-1$$

2-D ortogonalne transformacije

- 2-D ortogonalna transformacija slike $u(m,n)$ dimenzija $N \times N$ se može prikazati parom jednažbi:

$$v(k,l) = \sum_{m=0}^{N-1} \sum_{n=0}^{N-1} a_{k,l}(m,n)u(m,n), \quad 0 \leq k,l \leq N-1$$

$$u(m,n) = \sum_{k=0}^{N-1} \sum_{l=0}^{N-1} a_{k,l}^*(m,n)v(k,l), \quad 0 \leq m,n \leq M-1$$

gdje je $a_{k,l}(m,n)$ jezgra transformacije, koja je skup ortonormalnih 2-D funkcija (baza)

Separabilnost i simetričnost ortogonalnih 2-D transformacija

- 2-D transformacija je separabilna ako vrijedi:

$$a_{k,l}(m,n) = a_k(m)b_l(n) = a(k,m)b(l,n)$$

gdje su

$$\{a_k(m), k = 0, \dots, N-1\}, \{b_l(n), l = 0, \dots, N-1\}$$

1-D ortonormalni skupovi vektora, tj. matrice

$\mathbf{A}=\{a(k,m)\}$, $\mathbf{B}=\{b(l,n)\}$ su unitarne matrice

- 2-D transformacija je simetrična ako je $\mathbf{A}=\mathbf{B}$

Jednadžbe separabilne i simetrične 2-D transformacije

- Za separabilnu i simetričnu 2-D transformaciju jednadžbe su dane sa:

$$v(k, l) = \sum_{m=0}^{N-1} \sum_{n=0}^{N-1} a(k, m) u(m, n) a(l, n), \quad 0 \leq k, l \leq N-1$$
$$u(m, n) = \sum_{k=0}^{N-1} \sum_{l=0}^{N-1} a^*(k, m) v(k, l) a^*(l, n), \quad 0 \leq m, n \leq M-1$$

Matrična formulacija separabilne i simetrične 2-D transformacije

- Matrična formulacija separabilne i simetrične 2-D transformacije dana je sa:

$$\mathbf{V} = \mathbf{A}\mathbf{U}\mathbf{A}^T$$

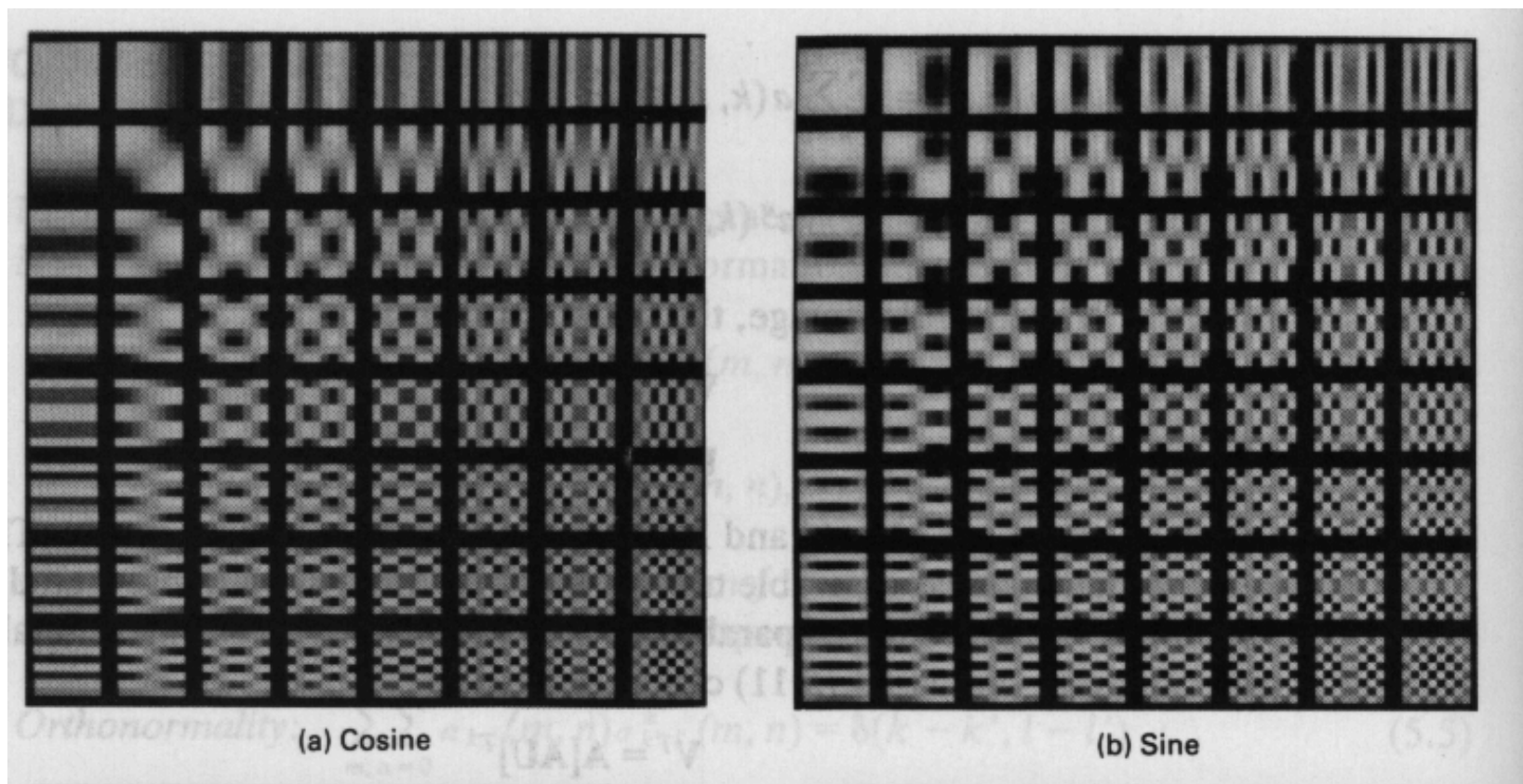
$$\mathbf{U} = \mathbf{A}^{*T} \mathbf{V} \mathbf{A}^*$$

gdje je \mathbf{U} $N \times N$ matrica slike, \mathbf{V} je $N \times N$ transformacija slike, a \mathbf{A} je unitarna matrica transformacije dimenzija $N \times N$ definirana ranije kao: $\mathbf{A} = \{a(k, m)\}$

Primjeri ortogonalnih baza I

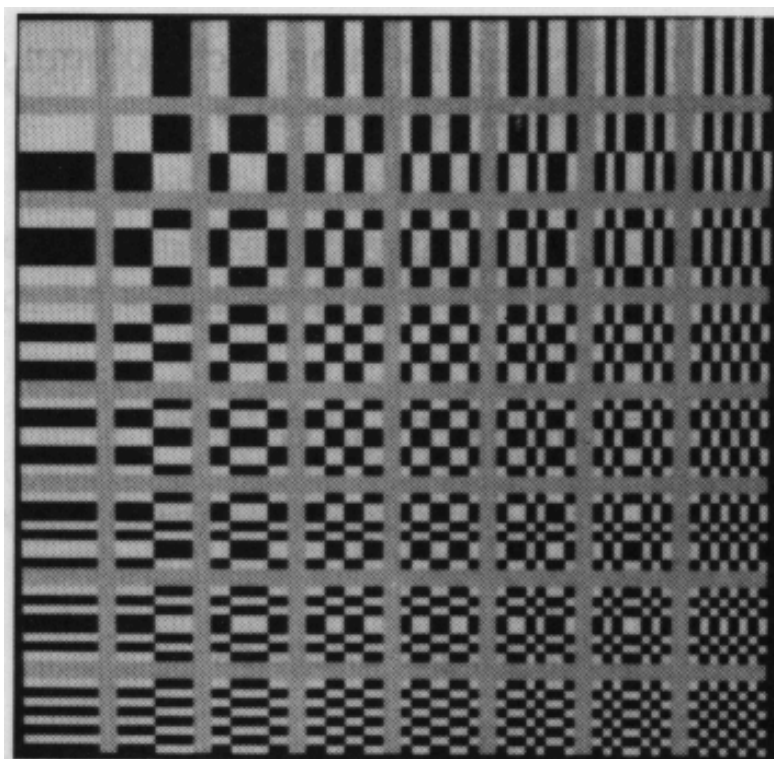
- Baze kosinusne i sinusne transformacije 8×8

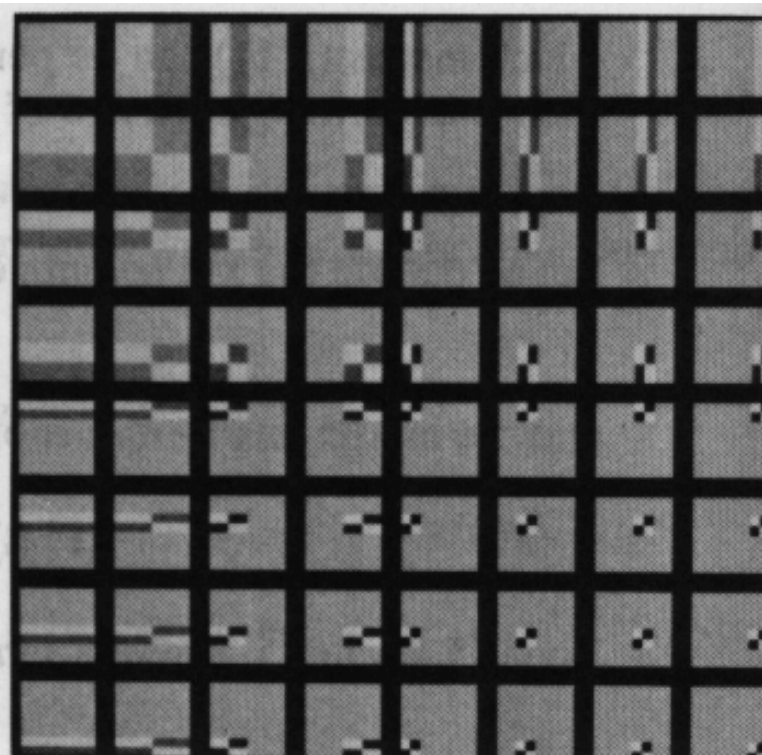

Primjeri ortogonalnih baza II

- Baze Hadamardove i Haarove transformacije 8×8

(c) Hadamard

(d) Haar

Primjeri diskretnih transformacija

- Fourierova transformacija
- Kosinusna transformacija
- Karhunen-Loeve transformacija

Unitarna 1-D DFT

- Unitarna 1-D DFT je definirana kao:

$$v(k) = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{n=0}^{N-1} u(n) W_N^{kn}, \quad k = 0, \dots, N-1$$
$$u(n) = \frac{1}{\sqrt{N}} \sum_{k=0}^{N-1} v(k) W_N^{-kn}, \quad n = 0, \dots, N-1$$

gdje je: $W_N = \exp(-\frac{j2\pi}{N})$

- $N \times N$ matrica \mathbf{F} unitarne 1-D DFT jednaka je:

$$\mathbf{F} = \{f_{kn}\} = \left\{ \frac{1}{\sqrt{N}} W_N^{kn} \right\}, \quad 0 \leq k, n \leq N-1$$

Unitarna 2-D DFT

- Unitarna 2-D DFT je definirana sa:

$$v(k, l) = \frac{1}{N} \sum_{m=0}^{N-1} \sum_{n=0}^{N-1} u(m, n) W_N^{km} W_N^{ln}, \quad 0 \leq k, l \leq N-1$$

$$u(m, n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \sum_{l=0}^{N-1} v(k, l) W_N^{-km} W_N^{-ln}, \quad 0 \leq m, n \leq N-1$$

gdje je: $W_N = \exp(-\frac{j2\pi}{N})$

ili u matričnoj notaciji (**F** je simetrična):

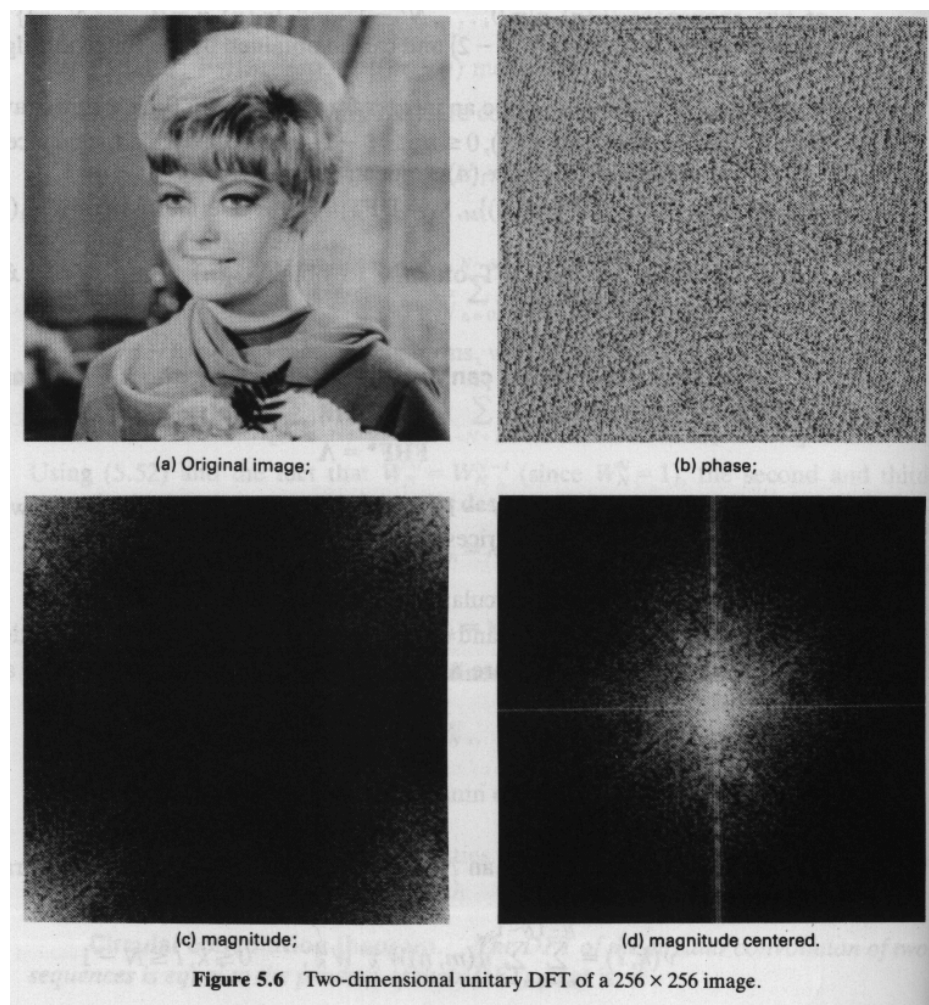
$$\mathbf{V} = \mathbf{F} \mathbf{U} \mathbf{F}$$

$$\mathbf{U} = \mathbf{F}^* \mathbf{V} \mathbf{F}^*$$

Primjer 2-D DFT

- 2-D unitarna DFT slike dimenzija 256×256
- Prikazane su: slika, faza, amplituda i centrirana amplituda

Svojstva 2-D FT

- separabilnost
- translacija
- periodičnost i konjugirana simetrija
- rotacija
- skaliranje
- Laplaceov operator
- cirkularna konvolucija
- korelacija

Separabilnost 2-D DFT

- Slijedi iz definicije:

$$\mathbf{V} = \mathbf{F}\mathbf{U}\mathbf{F}$$

$$\Rightarrow \mathbf{V}^T = \mathbf{F}^T \mathbf{U}^T \mathbf{F}^T = \mathbf{F}(\mathbf{F}\mathbf{U})^T$$

- 2-D DFT se svodi na dvije 1-D DFT: 1-D DFT po stupcima, zatim 1-D DFT po redovima (engl. row-column metoda)
- 1-D FFT ima broj operacija reda: $O(N \log_2 N)$
- 2-D DFT ima broj operacija reda: $O(N^2 \log_2 N)$

Translacija 2-D DFT

- Pretpostavimo da je: $v(k,l) = F\{u(m,n)\}$ gdje je F diskretna F.T.
- Translacija u prostornoj i frekvencijskoj domeni:

$$u(m-a, n-b) \xleftrightarrow{F} v(k,l) \exp\left(-\frac{j2\pi(ka+lb)}{N}\right)$$
$$u(m,n) \exp\left(\frac{j2\pi(\alpha m + \beta n)}{N}\right) \xleftrightarrow{F} v(k-\alpha, l-\beta)$$

Periodičnost 2-D DFT

- Pretpostavimo da je: $v(k,l) = F\{u(m,n)\}$ gdje je F diskretna F.T.
- 2-D DFT i inverzna DFT su periodične sekvencije s periodom (N,N) :

$$v(k,l) = v(k + N, l) = v(k, l + N) = v(k + N, l + N), \quad \forall k, l$$

Konjugirana simetrija 2-D DFT

- Pretpostavimo da je: $v(k,l) = F\{u(m,n)\}$ gdje je F diskretna F.T., a $u(m,n)$ realna sekvencija
- Tada vrijedi:

$$v(k,l) = v^*(-k,-l)$$

$$|v(k,l)| = |v(-k,-l)|$$

Rotacija 2-D FT i DFT

- Pretpostavimo da su korištene polarne koordinate:

$$x = r \cos \theta \quad y = r \sin \theta \quad u = \omega \cos \phi \quad v = \omega \sin \phi$$

i neka je: $F(u, v) = F\{f(x, y)\}$

gdje je $F\{.\}$ kontinuirana F.T.

- tada vrijedi: $f(x, y) \rightarrow f(r, \theta), \quad F(u, v) \rightarrow F(\omega, \phi)$
- Može se pokazati da rotacija slike izaziva jednaku rotaciju u frekvencijskoj domeni:

$$f(r, \theta + \theta_0) \xleftrightarrow{F} F(\omega, \phi + \theta_0)$$

Skaliranje 2-D FT

- Pretpostavimo da je: $F(u, v) = F\{f(x, y)\}$ gdje je $F\{.\}$ kontinuirana F.T.
- Tada vrijedi:

$$f(ax, by) \xleftrightarrow{F} \frac{1}{|ab|} F\left(\frac{u}{a}, \frac{v}{b}\right)$$

Laplace-ov operator

- Laplace-ov operator je definiran kao:

$$\nabla^2 f(x, y) = \frac{\partial^2 f(x, y)}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 f(x, y)}{\partial y^2}$$

- Pretpostavimo da je $F(u, v) = F\{f(x, y)\}$ gdje je $F\{.\}$ kontinuirana F.T.
- Tada vrijedi:

$$\nabla^2 f(x, y) \xleftrightarrow{F} -4\pi^2 (u^2 + v^2) F(u, v)$$

- Primjena: isticanje rubova

Linearna konvolucija I

- Linearna konvolucija dvaju kontinuiranih 2-D signala definirana je kao:

$$(f * g)(x, y) = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(\alpha, \beta) g(x - \alpha, y - \beta) d\alpha d\beta$$

- Pretpostavimo da je $f \xleftrightarrow{F} F$, $g \xleftrightarrow{F} G$
gdje je F kontinuirana F.T.
- Tada vrijedi:

$$f(x, y) * g(x, y) \xleftrightarrow{F} F(u, v) G(u, v)$$

$$f(x, y) g(x, y) \xleftrightarrow{F} F(u, v) * G(u, v)$$

Linearna konvolucija II

- Linearna konvolucija dvaju diskretnih 2-D signala (nizova) definirana je kao:

$$(h * u)(m, n) = \sum_{i=0}^{\infty} \sum_{j=0}^{\infty} h(m-i, n-j) u(i, j)$$

- Pretpostavimo da je $h \xleftrightarrow{F} H$, $u \xleftrightarrow{F} U$ gdje je F F.T diskretnih aperiodičkih nizova h i u
- Tada vrijedi:

$$h(m, n) * u(m, n) \xleftrightarrow{F} H(u, v) U(u, v)$$

Cirkularna konvolucija

- Definicija 2-D cirkularne konvolucije:

$$(h \otimes u)(m, n) = \sum_{i=0}^{N-1} \sum_{j=0}^{N-1} h((m-i) \bmod N, (n-j) \bmod N) u(i, j)$$

- 2-D cirkularna konvolucija ima složenost $O(N^4)$
- Pretpostavimo da je: $u \xleftrightarrow{F} U, \quad h \xleftrightarrow{F} H$
gdje je F 2-D DFT duljine N
- Tada vrijedi: $(h \otimes u)(m, n) \xleftrightarrow{F} H(k, l) U(k, l)$
- Računanje cirkularne konvolucije pomoću 2-D DFT ima složenost $O(N^2 \log_2 N)$

Korelacija I

- Korelacija dvaju realnih kontinuiranih 2-D funkcija f i g definirana je sa:

$$f(x, y) \circ g(x, y) = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(\alpha, \beta) g(x + \alpha, y + \beta) d\alpha d\beta$$

- Pretpostavimo da je $f \xleftrightarrow{F} F$, $g \xleftrightarrow{F} G$ gdje je F F.T kontinuiranih funkcija f i g
- Tada vrijedi:

$$f(m, n) \circ g(m, n) \xleftrightarrow{F} F * (u, v) G(u, v)$$

Korelacija II

- Korelacija dvaju realnih aperiodičnih 2-D nizova f i g definirana je sa:

$$f(m, n) \circ g(m, n) = \sum_{i=-\infty}^{\infty} \sum_{j=-\infty}^{\infty} f(i, j) g(m+i, n+j)$$

- Pretpostavimo da je $f \xleftrightarrow{F} F, \quad g \xleftrightarrow{F} G$ gdje je F F.T diskretnih aperiodičkih nizova f i g
- Tada vrijedi:

$$f(m, n) \circ g(m, n) \xleftrightarrow{F} F * (u, v) G(u, v)$$

Diskretna kosinusna transformacija (DCT)

- Matrica $\mathbf{C} = \{c(k,n)\}$ diskretne kosinusne transformacije (DCT) dimenzija $N \times N$ definirana je kao:

$$c(k,n) = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{N}}, & k = 0, \quad 0 \leq n \leq N-1 \\ \sqrt{\frac{2}{N}} \cos \frac{\pi(2n+1)k}{2N}, & 1 \leq k \leq N-1, \quad 0 \leq n \leq N-1 \end{cases}$$

1-D DCT

- 1-D DCT diskretnog niza $u(n)$ duljine N i inverzna DCT diskretnog niza $v(k)$ su definirane parom jednažbi:

$$v(k) = \alpha(k) \sum_{n=0}^{N-1} u(n) \cos \frac{\pi(2n+1)k}{2N}, \quad 0 \leq k \leq N-1$$
$$u(n) = \sum_{k=0}^{N-1} \alpha(k) v(k) \cos \frac{\pi(2n+1)k}{2N}, \quad 0 \leq n \leq N-1$$

gdje je:

$$\alpha(0) = \sqrt{\frac{1}{N}}, \quad \alpha(k) = \sqrt{\frac{2}{N}}, \quad 1 \leq k \leq N-1$$

ili u matričnoj formi: $\mathbf{v} = \mathbf{C}\mathbf{u}$, $\mathbf{u} = \mathbf{C}^{-1} \mathbf{v} = \mathbf{C}^T \mathbf{v}$

2-D DCT

- 2-D verzija DCT se dobiva u matričnoj formi kao:

$$\mathbf{V} = \mathbf{CUC}^T$$

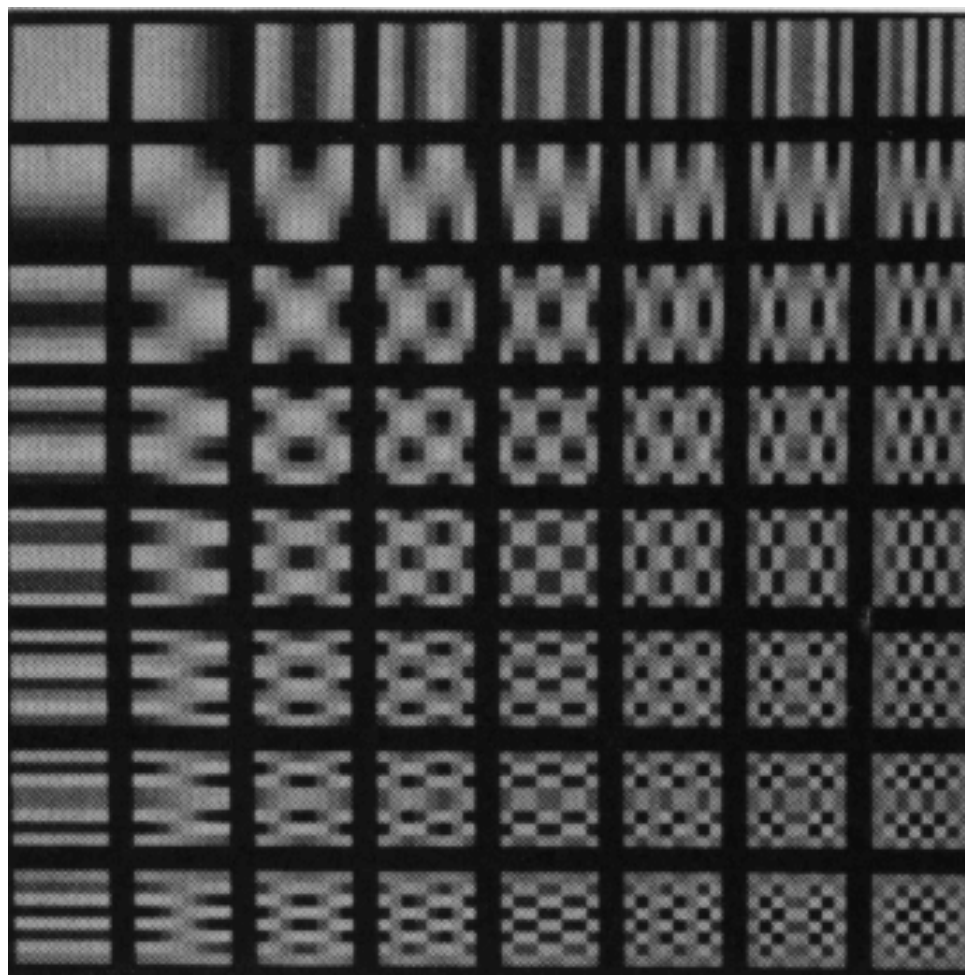
$$\mathbf{U} = \mathbf{C}^T\mathbf{VC}$$

gdje je $\mathbf{U}=[u(m,n)]$ ulazna 2-D sekvencija (slika), a $\mathbf{V}=[v(k,l)]$ transformacija ulazne slike \mathbf{U}

Primjer baze 2-D DCT

- Baza 2-D DCT transformacije dimenzija 8×8

Svojstva DCT I

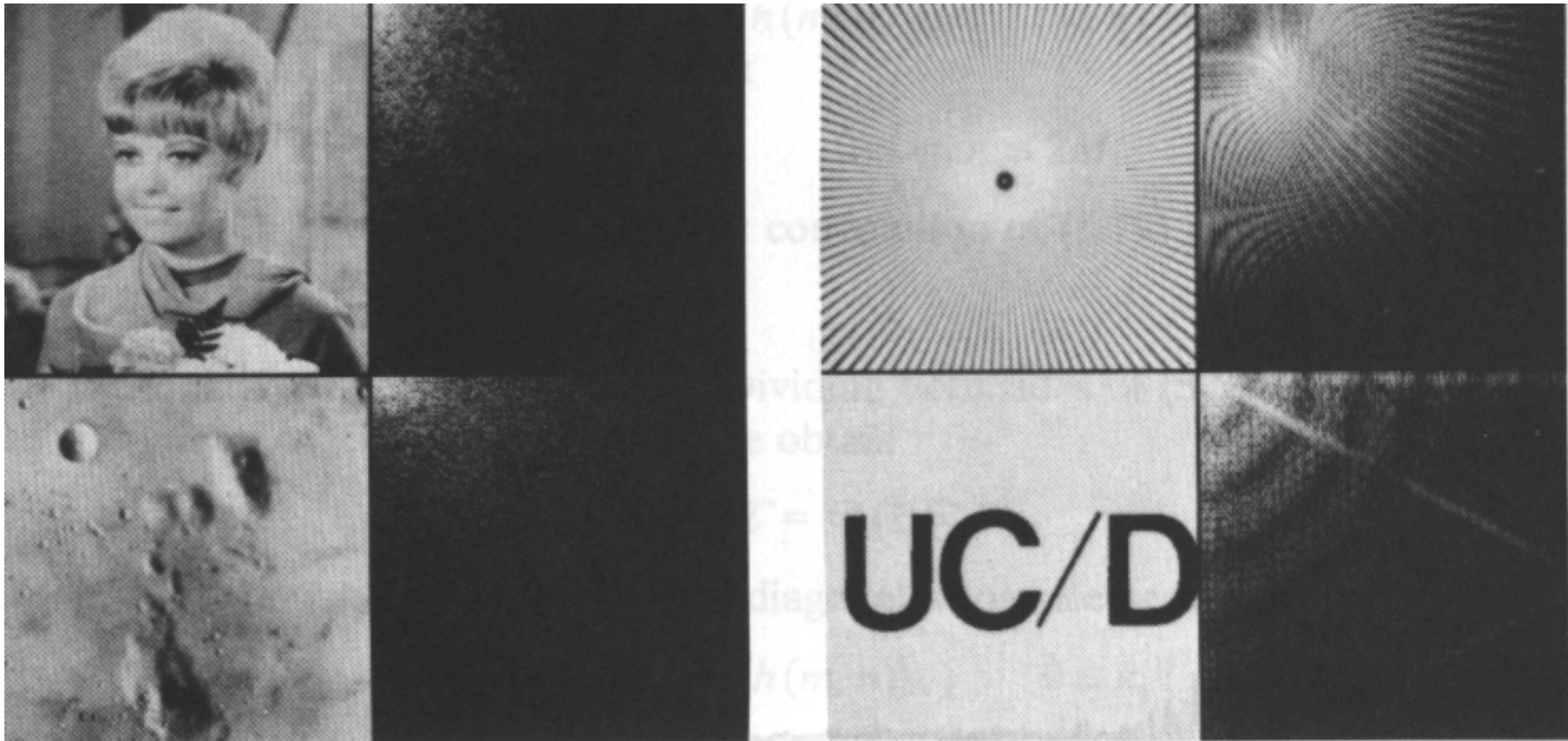
- DCT realna transformacija (koeficijenti transformacije tj. elementi matrice \mathbf{C} su realni brojevi)
- DCT je ortogonalna transformacija:
$$\mathbf{C} = \mathbf{C}^* \Rightarrow \mathbf{C}^{-1} = \mathbf{C}^T$$
- DCT nije realni dio DFT (to se može vidjeti uspoređivanjem matrica \mathbf{F} i \mathbf{C})
- DCT niza duljine N moguće je izračunati pomoću DFT simetrično proširenog niza duljine $2N$

Svojstva DCT II

- Najveći dio energije se nalazi u nižim koeficijentima DCT
- To je dobro za kompresiju jer eliminacija viših DCT koeficijenata predstavlja relativno mali gubitak informacije
- Zato se DCT često koristi u kompresiji slika

Primjer DCT

(a) Cosine transform examples of monochrome images;

(b) Cosine transform examples of binary images.

Karhunen-Loeve transformacija

- Neka je \mathbf{u} realni slučajni vektor duljine N
- Autokorelacijska matrica vektora \mathbf{u} je: $\mathbf{R} = E[\mathbf{u}\mathbf{u}^T]$
- Neka je \mathbf{A} $N \times N$ matrica čiji su stupci ortonormalizirani vlastiti vektori matrice \mathbf{R} :

$$\mathbf{R}\mathbf{a}_k = \lambda_k \mathbf{a}_k, \quad 0 \leq k \leq N-1, \quad \lambda_0 \geq \lambda_1 \geq \dots \geq \lambda_{N-1}$$

- Matrica \mathbf{A} je $N \times N$ unitarna matrica koja reducira \mathbf{R} na dijagonalnu formu $\mathbf{Q} = \mathbf{A}^H \mathbf{R} \mathbf{A}$

Karhunen-Loeve transformacija

- 1-D KL transformacija vektora \mathbf{u} je definirana izrazom:

$$\mathbf{v} = \mathbf{A}^H \mathbf{u}$$

gdje je \mathbf{A} matrica koja dijagonalizira \mathbf{R} ,
autokorelacijsku matricu vektora \mathbf{u}

- inverzna 1-D KL transformacija je definirana s:

$$\mathbf{u} = \mathbf{A} \mathbf{v} = \sum_{k=0}^{N-1} v(k) \mathbf{a}_k$$

Svojstva KL transformacije

- Zbog pojednostavljenja u slijedećem tekstu pretpostavlja se da je $E[\mathbf{u}] = 0$
- Svojstva KL transformacije:
 - 1. Dekorelacija
 - 2. Restrikcija baze

Dekorelacija

- Tvrdnja: Koeficijenti KL transformacije $v(k)$ imaju očekivanje jednako nuli i nekorelirani su:

$$E[v(k)] = 0$$

$$E[v(k)v^*(l)] = \lambda_k \delta(k-l)$$

- Dokaz:

$$E[\mathbf{v}] = \mathbf{A}^H E[\mathbf{u}] = \mathbf{0}$$

$$E[\mathbf{v}\mathbf{v}^H] = \mathbf{A}^H E[\mathbf{u}\mathbf{u}^H] \mathbf{A} = \mathbf{A}^H \mathbf{R} \mathbf{A} = \mathbf{Q}$$

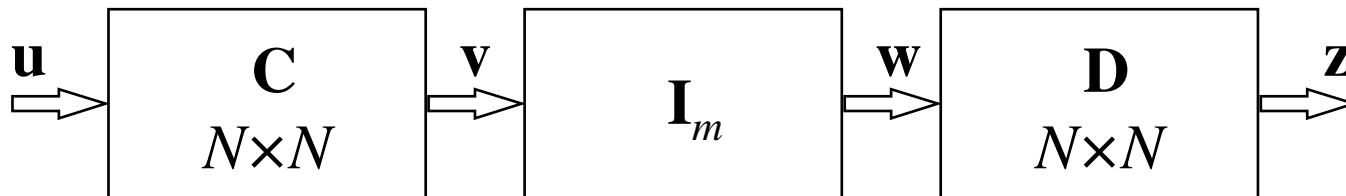
$$\Rightarrow E[v(k)v^*(l)] = \lambda_k \delta(k-l)$$

- Kovarijancijska matrica \mathbf{Q} vektora \mathbf{v} ima dijagonalnu formu tj. $v(k)$ su nekorelirani

Restrikcija baze

- Osjetljivost transformacije na smanjenje broja vektora u bazi:

- Vektor \mathbf{w} ima prvih m elemenata iz \mathbf{v} a ostalo nule
- \mathbf{C} i \mathbf{D} su $N \times N$ matrice a \mathbf{I}_m je matrica s m jedinica uzduž glavne dijagonale a ostalo su nule
- \mathbf{u} i \mathbf{v} su vektori iz N -dimenzionalnog prostora
- \mathbf{w} je vektor iz $m \leq N$ dimenzionalnog prostora

Restrikcija baze

- MS pogreška između nizova $u(n)$ i $z(n)$ je:

$$J_m = \frac{1}{N} E \left[\sum_{n=0}^{N-1} |u(n) - z(n)|^2 \right]$$

- Tvrdnja: MS pogreška J_m je minimalna kada je:

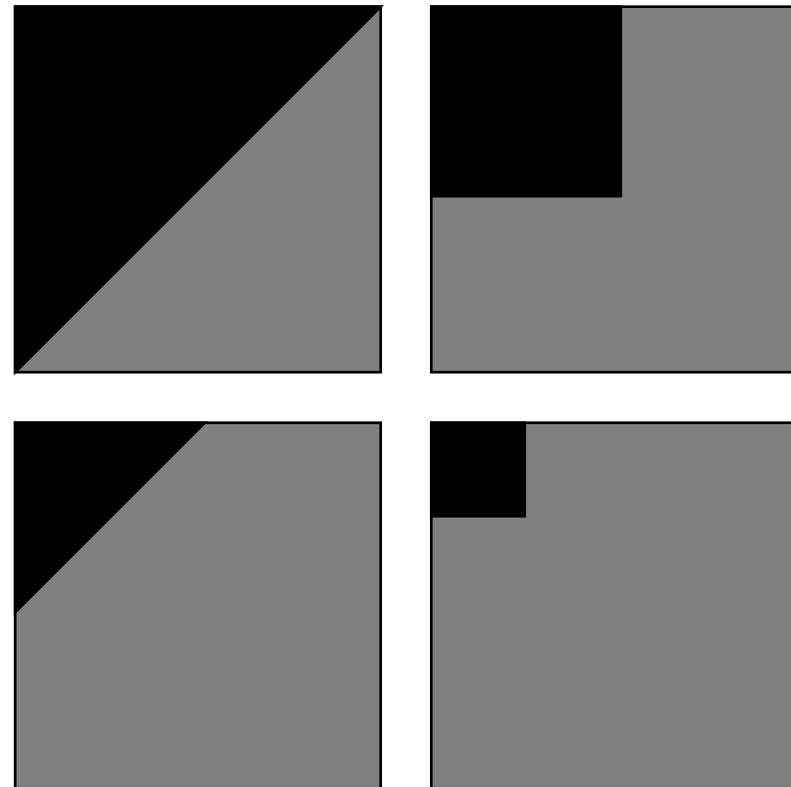
$$\mathbf{C} = \mathbf{A}^H, \mathbf{D} = \mathbf{A}, \mathbf{CD} = \mathbf{I}$$

- Interpretacija: za dani broj koeficijenata m KL transformacija predstavlja niz u s najmanjom pogreškom (manjom od bilo koje druge unitarne transformacije)

Restrikcija baze

- NP filtri (maske) za redukciju broja uzoraka u “frekvencijskoj” domeni za faktore: 2, 4, 8 i 16
- bijelo: područje propuštanja
- crno: područje gušenja

Restrikcija baze

- Restrikcija baze NP filtriranjem u domeni DCT
- Faktori redukcije broja uzoraka: 1 (original), 4, 8 i 16

Restrikcija baze

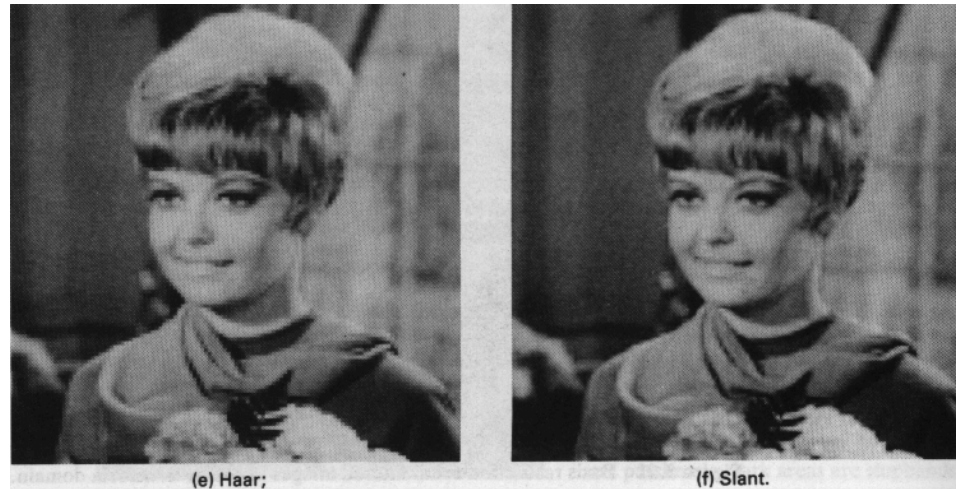
- Utjecaj restrikcije baze za faktor 4 za DCT, DST, DFT i Hadamardovu transformaciju

Restrikcija baze

- Utjecaj restrikcije baze za faktor 4 za Haarovu i Slant transformaciju

Zaključak

- Predstavljene su najpoznatije ortogonalne transformacije: DFT, DCT
- KL transformacija: optimalna za dani signal ili sliku
- Transformacije su definirane uz pomoć matrične notacije